

№ 10 Запашні речовини синтетичного походження

План

знати, яка сировина синтетичного походження використовується в парфумерно-косметичній

ДЗ: ПРОЧИТАТИ ТА ЗАКОНСПЕКТУВАТИ В ЗОШИТ ПІДКРЕСЛЕНИЙ ТЕКСТ

Підручник Ж.П.Хайдарова ст.29-31

Синтетичні запашні речовини – це органічні сполуки, які отримують штучно, а не з природних джерел, таких як рослинні ефірні олії. Вони широко застосовуються в парфумерії, харчовій промисловості (наприклад, ванілін) та медицині, забезпечуючи стійкий та насичений аромат, який може бути як схожим на натуральний, так і абсолютно новим, відсутнім у природі.

Приклади та застосування:

- Парфумерія: синтетичні ароматизатори дозволяють створювати унікальні парфуми з квітковими, фруктовими, деревними або іншими ароматами, що були б недоступні при використанні лише натуральних інгредієнтів.
- Харчова промисловість: найвідоміший приклад – ванілін, який надає аромату ванілі харчовим продуктам.
- Медицина: деякі синтетичні речовини використовуються для створення лікувальних засобів або як пахучі добавки.

Переваги синтетичних запашних речовин:

- Доступність: вони виробляються у великих обсягах, незалежно від обмеженості природної сировини.
- Економічність: синтез часто є дешевшим, ніж екстракція ароматичних речовин з рослин.
- Стійкість: синтетичні аромати можуть бути більш стабільними та інтенсивними.
- Нові аромати: хімічний синтез дає змогу створювати аромати, які не зустрічаються в природі.

Синтетичними духмяними речовинами називають такі речовини, які отримані з нафтової, газової або кам'яновугільної і тому подібної сировини, і при їх виробництві застосовувалися лише процеси органічного синтезу.

Фундаментом сучасної парфумерії синтетичного походження є хімічна промисловість та методи хімічної технології й тонкого органічного синтезу. Багато всесвітньо відомих духів, такі як французькі «Суар де Парі» і «Шанель № 5», своїм ароматом зобов'язані саме цим сполукам.

Синтетичні духмяні речовини заслужено займають у парфумерії важливе місце. Без них вона так би і залишилась на рівні середньовічної алхімії. Та і отримувати більшість потрібних натуральних компонентів з кожним роком стає все важче. Щоб добути 1 кг трояндової олії, потрібно зібрати 2 т ніжних пелюсток троянди. А щоб віджати, наприклад, олію з ірису, необхідно дубити його коріння майже два роки. Так само і з іншими видами сировини, які успішно навчилися синтезувати хіміки-органіки. Одні й ті самі речовини можуть бути отримані з природної сировини, напівсинтетичним або синтетичним методами. Прикладом є духмяна речовина цитраль, виділена з лемонграсової олії дистиляцією або через сполучення з бісульфатом натрію. Такий цитраль вважається натуральною духмяною речовиною. Цитраль також можна отримати частковим синтезом із ліналоолу, що міститься в коріандровій олії; це буде напівсинтетичний цитраль.

Але повністю натуральні духмяні речовини замінити поки що неможливо. Тільки сукупність натуральних, напівсинтетичних і синтетичних духмяних речовин дає на сьогодні можливість створити такі духи, які дійсно можна назвати творінням парфумерного мистецтва. Творінням, у яке закладений досвід, тонка чутливість і багато місяців (а іноді й років) клопіткої роботи парфумера. Хімія духмяних речовин – це розділ органічної хімії, присвячений отриманню і властивостям духмяних речовин, що мають, як правило, приємний запах і використовуються у виробництві парфумерних і косметичних виробів, туалетного мила, синтетичних миючих засобів, товарів побутової хімії і харчових продуктів.

Найбільшими виробниками синтетичних духмяних речовин за кордоном є США, Швейцарія, Голландія та Японія.